

קְדִישָׁא, וְלִקְשָׁרָא קְשָׁרָא דְמַהֲיִמְנוּתָא, וְלֹא־מִשְׁכָּא
 בְּרַבָּאן לְאַתֵּר דְּאַצְטְרִיךְ, וְלֹאֻקִּיר שְׁמָא דְמֵאֲרִיָּה אלא
 הוא נאמר על מי שלא יודע לייחד את השם הקדוש ולקשר את האצילות הנקרא אמונה,
 ולהמשיך את שפע הברכות למקום שצריך להמשיכם ולכבד את שמו של קונו בסדר הראוי,
 שהוא ממטה למעלה וממעלה למטה. וְכָל מֵאֵן דְּלֹא יָדַע לְאֻקִּיר
 שְׁמָא דְמֵאֲרִיָּה, טַב לֵיהּ דְּלֹא אֲבִירי כי על מי שלא יודע לכבד את
 שם קונו בסדר הראוי מחמת שהוא לא למד, בו הוא סוד 'כי דבר ה' בזה ומצוותו הפר' וטוב
 לו שלא היה נברא.

ובזוי יקלו נאמר על מי שלא מכוין בעניית אמן בראוי

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וּבְזֵי יִקְלוּ, מֵאֵן דְּלֹא יָדַע לְאֻקִּיר
 לְמֵאֲרִיָּה, וְלֹא אֲתִכּוּן בְּאַמֵּן, דְּתִנִּין גְּדוֹל
 הַעוֹנָה אֲמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרֵךְ. ואמר רבי יהודה שמש"כ 'ובזי יקלו' הוא
 נאמר על מי שלא יודע לכבד את קונו בזה שהוא לא מכוון בעניית אמן בראוי, דהיינו שהוא
 לא מייחד את ז"ן בסוד יאהדונה"י כמנין אמ"ן, ומשום כך אמרו חז"ל גדול העונה אמן יותר
 מן המברך, [כנה] והוא מאחר שהמברך הוא סוד שם הוי"ה בלבד והעונה אמ"ן הוא סוד ב'
 שמות הוי"ה אדנ"י. וְהָא אֻקִּימָנָא קַמִּיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, דְּאַמֵּן,

אור הרשב"י

והתניא, רבי יוסי אומר: גדול העונה אמן
 יותר מן המברך! אמר ליה רבי נהוראי:
 השמים! כן הוא; תדע, שהרי גולירין יורדין
 ומתגרין (במלחמה) וגבורים יורדין ומנצחין.

[כנה] כדאיתא בברכות דף נג עמוד ב' אמר
 ליה רב לחייא בריה: ברי, חטוף וברוך. וכן
 אמר רב הונא לרבה בריה: חטוף וברוך.
 למימרא, דמברך עדיף ממאן דעני אמן,

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מְשִׁיךְ בִּרְכָּאן מִמְּבוּעָא לְמַלְכָּא, וּמִמְּלָכָא לְמִטְרוֹנִיתָא

(דא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל) והנה כבר ביארנו לפני רשב"י, שע"י אמן נמשכות הברכות מהמבוע

העליון דא"א למלך ז"א, ובזה נשפע השפע מהמלך ז"א למלכה השכינה. **וּבְאַתְוֹן**

גְּלִיפִין דְּרַבִּי אֶלְעָזָר, מֵאֶלְ"ף לְמ"ם, וּמִמ"ם לְנו"ן ובספר

האותיות החקוקות של רבי אלעזר למדנו את סוד אמ"ן דהיינו שהוא ממשיך את השפע

מאות א' דאמ"ן שהוא סוד הג"ר לאות מ' דז"א ומאות מ' דז"א לאות נ' דמלכות[כו]. **כִּיִּין**

דְּמִטוּ בִּרְכָּאן לְנוֹן, מִתְמָן נִגְדִין (דף רפ"ה ע"ב) **וְנִפְקִין בִּרְכָּאן**

לְעֵלָּאִי וְתַתָּאִי, וּמִתְפַּשְׁטִי בְּכָלָא וכאשר באות הברכות לך דמלכות

הן נמשכות ויוצאות לעליונים דבי"ע ולתחתונים ישראל שבעולם הזה התחתון, ובזה בענית

אמ"ן כראוי מתפשט השפע בכל (מק"מ). **וְקָלָא נָפִיק אֶתְשִׁקִּיו**

מִשְׁקִיּוֹתָא דְּבִרְכָּן, דְּאַפִּיק פְּלִנְיָא עֲבָדָא דְּמַלְכָּא

קְדִישָׁא ואזי הקול יוצא ומכריז, שתו מהשקאת הברכות שהוציא פלוני עבד המלך ז"א

הקדוש ע"י שהוא כיון כראוי בענית אמ"ן.

אור הרשב"י

מתפשט הכתר, והי' העליונה הוא חכמה והי' התחתונה הוא בינה. וז"א הוא האות מ' מאחר שהוא מרובע וכולל ד' אותיות הוי"ה שכן חג"ת הוא יה"ו והוא כולל את המלכות בסוד פסיעה לבר והיה המשלמת אותו ליי"ם, והמלכות היא האות נ' פשוטה בסוד התפשטות שפעה למטה בבי"ע (רמ"ק, מק"מ).

– תנאי היא, דתנאי: אחד המברך ואחד העונה אמן במשמע, אלא שממהרין למברך יותר מן העונה אמן.

[כו] כי הנה א' הוא הג"ר שכן א' הוא כתר הנקרא פלא, והוא החכמה שבו נאמר ואאלפך חכמה והוא הבינה שבה הוא סוד אלף בינה (שבת ק"ד ע"א). והג"ר רמזוים באות א' שכן הקו האמצעי הוא הדעת שבו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כאשר ישראל למטה שומרים לשמוע את הברכה כראוי בכדי לענות אמן, כמה פתחים של ברכות נפתחים להם למעלה וכמה טובות נמצאים על ידם בכל העולמות

וַיִּכַּד יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, מִשְׁמַרִּין לְאַתְבָּא אָמֵן, לְבוֹנָא לְבִיּהוּ כְּמָה דְּאַצְטְרִיךְ. וכאשר ישראל למטה שומרים לשמוע את

הברכה כראוי בכדי לענות אמן ונזהרים לכוון את ליבם כראוי, **כְּמָה פְּתִיחִין דְּבִרְכָּאן פְּתִיחִין לִיה לְעִילָא, כְּמָה טָבָאן מִשְׁתַּפְּחִין בְּכֻלָּהוּ עֲלָמִין, כְּמָה חֲדוּ בְּכֻלָּא** בזה כמה פתחים של ברכות נפתחים

להם למעלה מהחור"ב, וכמה טובות נמצאים על ידם בכל העולמות מז"א, ובזה כמה שמחות יש בכל העולמות מהמלכות (רמ"ק בפירוש השני). **מַאי אָנֹר לָהּ לְיִשְׂרָאֵל**

דְּגִרְמִין הָאִי ומה שכרם של ישראל הגורמים את כל הטוב הזה. **אָנֹר לָהּ**

בְּעֻלְמָא דִּין, וּבְעֻלְמָא דְּאַתִּי אלא שכרם בעולם הזה ובעולם הבא.

בְּעֻלְמָא דִּין בְּשַׁעְתָּא דְּעֶאקִין לָהּ (לְיִשְׂרָאֵל), וּמִצְלָן צִלּוּתָא

קָמִי מְאִירִיחוֹן, קָלָא מְכֻרָא בְּכֻלָּהּ עֲלָמִין, (ישעיה כו)

פְּתַחוּ שְׁעֵרִים וַיָּבֹא גֹי צְדִיק שׁוֹמֵר אֱמֻנִים אֶל תִּקְרֵי

אֱמוּנִים, אֱלָא אֱמֻנִים כי הנה בעולם הזה, בשעה שמצערים את ישראל בדוחק

הגלות שבזה ישראל הקדושים מתפללים תפילות בכוונה לפני קונם שיושיעם, ואזי הקול

העליון מכריז בכל העולמות 'פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים', דהיינו אל תקרי

אמונים אלא אמונים [כו] דהיינו שאז נכנסים בשערים תפילות הצדיקים השומרים את ענית

אור הרשב"י

[כו] כדאיתא בשבת דף קיט עמוד ב' אמר ריש לקיש: כל העונה אמן בכל כחו – פותחין

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

האמנים בכוונה גדולה כראוי. פֶּתְחוּ שְׁעָרִים, כִּמָּה דִּישָׁרָאֵל פֶּתְחִין
 לָהּ תִרְעִין דְּבִרְכָאן, כִּדְ הַשְׁתָּא פֶתְחוּ שְׁעָרִים,
 וְתִתְקַבֵּל צְלוֹתְהוֹן מֵאִינוֹן דְּעָאקִין לָהּ וּמִשׁ"כ 'פֶתְחוּ שְׁעָרִים',
 הֵיינו כְּמוּ שִׁישְׂרָאֵל פּוֹתְחִים בַּעֲנִית אֲמֵן אֶת שְׁעֵי הַבְּרֻכּוֹת, כִּךְ עֲכָשִׁיו בְּדוּחַק גְּלוּתָם יִפְתְּחוּ
 לָהֶם שְׁעֵי שָׁמַיִם וְתִתְקַבֵּל תְּפִילָתָן לִרְצוֹן מֵאוֹתָם הַמַּצְעָרִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדוּחַק הַגְּלוּת.

השכר של העונה אמן – בעוה"ב מכריזים לפני נשמתו פתחו שערים
 הֵאֵי בְּעֶלְמָא דִּין וְכֹל זֶה הוּא שְׁכָרָם בַּעֲלֹם הַזֶּה, בְּעֶלְמָא דְּאֵתִי
 מֵאִי אֲנִיִּיהוּ אֲבָל בַּעֲלֹם הַבָּא מֵהוּ שְׁכָרָם. דְּכִד יְפוּק בְּרִנְשׁ
 מֵהֵאֵי עֶלְמָא, דְּהִוָּה שׁוֹמֵר לְאַתְבָּא אֲמֵן אֲלֵא כְּשִׁיּוּצָא הָאָדָם
 מִהַעֲלֹם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֵיחָא שׁוֹמֵר לְהַשִּׁיב אֲמֵן בְּכוּנָה כְּרָאוּי. מֵאִי שׁוֹמֵר.
 כְּלוֹמֵר, נָטִיר הָהִיא בְּרָכָה דְּאָמַר הָהוּא דְּמִבְּרָךְ,
 וּמִחֲכָה לִיָּה לְאַתְבָּא אֲמֵן, כִּמָּה דְּאֶצְטְרִיךְ דִּהֵיינו שֶׁהוּא סוֹד
 שׁוֹמֵר מֵאַחֵר שֶׁהוּא שׁוֹמֵר אֶת אוֹתָהּ הַבְּרָכָה וְהוּא שׁוֹמֵר וּמִמֵּתִין לְהַשִּׁיב עַל הַבְּרָכָה אֲמֵן
 בְּכוּנָה גְּדוּלָה כְּרָאוּי, בְּכַדִּי שְׁלֵא תִהְיֶה אֲמֵן יְתוּמָה וְחֲטוּפָה וְקִטּוּפָה[כח]. נִשְׁמַתִּיהָ

אור הרשב"י

מפיו. בן עזאי אומר: כל העונה אמן יתומה –
 יהיו בניו יתומים, חטופה – יתחטפו ימיו,
 קטופה – יתקטפו ימיו, וכל המאריך באמן –
 מאריכין לו ימיו ושנותיו.
 ופירש"י חטופה – שקורין את האלף בחטף
 ולא בפתח, ואומר אמן א' בחטף פתח והוא
 צריך לומר אמן א' בקמץ.

לו שערי גן עדן, שנאמר פתחו שערים ויבא
 גוי צדיק שמר אמנים. אל תיקרי שמר אמנים
 אלא שאומרים אמן. מאי אמן? – אמר רבי
 חנינא: אל מלך נאמן.

[כח] וכדאיתא בברכות דף מז עמוד א' תנו
 רבנן: אין עונין לא אמן חטופה, ולא אמן
 קטופה, ולא אמן יתומה, ולא יזרוק ברכה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000